Diumenge 20 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Jn* 6,51-58): En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Jo soc el pa viu que ha baixat del cel. Si algú menja d'aquest pa viurà eternament, i el pa que jo donaré és la meva carn per a la vida del món».

Discutien, doncs, els jueus entre ells, dient: «¿Com pot aquest donar-nos a menjar la seva carn?». Els digué, doncs, Jesús: «En veritat, en veritat us dic: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna; i jo el ressuscitaré el darrer dia, ja que la meva carn és veritable menjar, i la meva sang és veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. Tal com m'ha enviat el Pare vivent, i jo visc pel Pare, el qui em menja també ell viurà per mi. Aquest és el pa que ha baixat del cel, no com el que menjaren els pares i moriren: el qui menja aquest pa viurà eternament».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jo soc el pa viu que ha baixat del cel. Si algú menja d'aquest pa viurà eternament»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui continuem amb la lectura del Discurs del Pa de vida que ens ocupa aquests diumenges: «Jo soc el pa viu que ha baixat del cel (...)» (Jn 6,51). Té una estructura, fins i tot literària, molt ben pensada i plena de rics ensenyaments. Què bonic seria que els cristians coneguéssim millor la Sagrada Escriptura! Ens trobaríem amb el mateix Misteri de Déu que se'ns dóna com a veritable aliment de les nostres ànimes, sovint ensopides i famolenques d'eternitat. És fantàstica aquesta Paraula Viva, l'única Escriptura capaç de canviar els cors!

Jesucrist, que és Camí, Veritat i Vida, parla de si mateix dient-nos que és Pa. I el pa, com bé sabem, es fa per menjar-lo. I per a menjar —cal recordar-ho— s'ha de tenir gana. Com podrem entendre què significa en el fons ser cristià, si hem perdut la fam de Déu? Fam de conèixer-lo, fam de tractar-lo com a un bon Amic, fam de donar-lo a conèixer, fam de compartir-lo, com es comparteix el pa a la taula. Què formosa estampa veure el cap de casa tallant un bon pa, que abans ha guanyat amb l'esforç del seu treball, i el

dóna a mans plenes als seus fills! Ara, doncs, és Jesús qui es dóna com a Pa de Vida, i és Ell mateix qui en fa la mesura, i qui es dóna amb una generositat que fa tremolar d'emoció.

Pa de Vida..., de quina Vida? És clar que no ens allargarà ni un dia més la nostra estada en aquesta terra; en tot cas, ens canviarà la qualitat i la fondària de cada instant dels nostres dies. Preguntem-nos amb honestedat: —I jo, quina vida vull per a mi? I comparem-la amb l'orientació real amb què vivim. És això el que volies? No creus que l'horitzó pot ser encara molt més ample? Doncs mira: molt més encara que tot el que puguem imaginar tu i jo plegats... molt més plena... molt més formosa... molt més... és la Vida de Crist bategant en l'Eucaristia. I allà està, esperant-nos a ser menjat, esperant en la porta del teu cor, pacient, ardent com qui sap estimar. I després d'això, la Vida eterna: «El qui menja aquest pa viurà eternament» (Jn 6,58). —Què més vols?

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Haig de rebre'l sempre, per tal que sempre em perdoni els pecats. Jo que peco sempre, he de tenir sempre un remei» (Sant Ambròs)

- «L'Església i el món tenen una gran necessitat del culte eucarístic. Jesús ens espera en aquest sagrament de l'amor. No cessi mai la nostra adoració» (Sant Joan Pau II)

- «(...) Celebrant el memorial del seu sacrifici (...), oferim al Pare el que Ell mateix ens ha donat: els dons de la seva creació, el pa i el vi, convertits (...) en el Cos i la Sang del Crist (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.357)